

اعوذ بالله من الشیطن الرجیم

بسم الله الرحمن الرحيم

جادوی شیاطین (قسمت سی و نهم)

پدیده شگفت انگیز قرآن

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ

روی آن نوزده است.

در جهانی که لبریز از فساد و بدبختی شده است، معجزات و نشانه های خدا برای ایمانداران مایه دلگرمی و قوت قلب است. خدای مهربان در زمانهای گذشته، با معجزات فیزیکی از نوع تبدیل کردن عصا به مار و زنده کردن مردگان و دو نیمه کردن دریا، به ایمانداران دلگرمی و به گمراهان هشدار میداد. دلگرمی و ایمان ناشی از مشاهده یک معجزه آنچنان شوق و هیجانی در دل هدایت یافتگان ایجاد می نمود که

ساحران دربار فرعون با تمام خطراتی که پیش روی آنان بود، تصمیم به ایمان آوردن می گیرند. آنان از جان و موقعیت خود گذشتند. دقیقاً به همین دلیل برای جوامع قرن بیست و یک هم معجزه و نشانه لازم است. آنچه که در قرن بیست و یک خودنمایی می کند، کامپیوتر و ریاضیات است؛ پس باید خدا معجزه اش را از این نوع برگزیند. معجزات پیشین فقط به تعداد محدودی مشاهده شد و همچنین فقط برای آن زمان بود و مهمتر از همه، فقط عده معدودی توانستند آن را مشاهده کنند. برخلاف آنچه که بعضی از مردم فکر می کنند، خدای مهربان مردم روی زمین را تنها نگذاشته است. آن قادر مهربان کتابی نازل نموده است که معجزه های داخل این کتاب بوسیله همه مردم جهان در هر زمانی قابل مشاهده است. ادبیات و طرز بیان کلمات و آیات قرآن برای اعراب زمان پیامبر معجزه بود و آنان از آوردن حتی یک سوره عاجز بودند؛ این نوع معجزه ادیبان و شاعران را به مبارزه می طلبید و تا هزار و چهارصد سال ادامه داشت و همچنان هم ادامه دارد؛ اما خدای قادر توانا نوع دیگری از معجزه فیزیکی را در قرآن جاسازی کرده است که تکنولوژی قرن را به مبارزه می طلبد. این نوع معجزه، ریاضیات قرآن است. فقط یک عرب و یا فرد خبره در عربی میتواند در تحدی زبان عربی قرآن

شرکت کند؛ اما ریاضیات زبان مشترک جهانیان است و به لهجه و قوم خاصی تعلق ندارد. هیچکس نمیتواند بگوید $2+2$ نمیشود چهار. به این طریق ریاضیات زبانی است که خدا از آن طریق تکنولوژی روز را به مبارزه می طلبد. چقدر لذت بخش است، اگر متوجه شویم که خدا برای ما (مردم قرن بیست و یک) حرف می زند و معجزه می فرستد، آیا در این جهان پر از آشوب و گناه، این مایه خوشحالی و دلگرمی شما نیست؟! ساحران در زمان موسی، با مشاهده معجزه موسی، تکنولوژی زمان خویش را حقیر شمردند و به آغوش خدا بازگشتند. خدا به سادگی، اراده خویش را بر کرسی می نشاند، هدف خدا از ارائه معجزات، کوباندن میخ یکتاپرستی برای مردم جهان است و او به طور قطع و یقین با قدرت تمام آن را به انجام می رساند. با نگاهی ساده به تاریخ، میتوان این موضوع را متوجه شد. معجزه خدا هیچوقت شکست نخواهد خورد، این فقط مردم هستند که در مقابل آن تا مدت محدودی مقاومت می کنند و خود را از برکات آن محروم می کنند.

كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾

خدا مقرر کرده است که حتما من و فرستادگانم چیره خواهیم گردید آری خدا نیرومند شکست ناپذیر است (۲۱)

مطمئناً دیده اید که باستان شناسان روی نوشته های یک کتیبه سنگی، تا مدتها کار می کنند تا که معانی کلمات آن را متوجه شوند. در حالی که آن کلمات متعلق به مردمی کم سوادتر و قدیمی تر از خودشان است. این کار فقط در جهت ارضای حس کنجکاوی انسان صورت می گیرد. اما شما دقت کنید که حروفی رمز گونه در یک کتاب که ۱۴۰۰ سال پیش جمع شده است، بکار برده شده است، و این حروف هیچوقت متاسفانه مورد توجه یک باستان شناس قرار نگرفته است. چرا؟ در قرآن در اوایل ۲۹ سوره، حروفی در ظاهر بی معنی (مثل الم و ق و عسق و کهیعص) ذکر شده است. اهمیت این حروف از آنجا روشن میشود که این حرفها نوشته یک انسان نیست و در ادامه ثابت میشود که کار یک انسان نمی تواند باشد.

چنین حروف رمز گونه ای تابحال در هیچ کتابی یافت نشده است. آیا یک باستان شناس و یا عالم قرآن نباید به راز و رمز چنین حروفی اهمیت دهد؟ اما واقعیت چیز دیگری است و آن این است که آنها قادر به انجام این کار نبوده اند. در طول این هزار و چهارصد سال، کشف این راز از توان آنان خارج بوده است. در طول هزار و چهارصد سال کسی به فکرش نرسید که تعداد حرف "ق" را در سوره قاف بشمارد،

شاید بین این حرف و تعداد تکرار آن حرف رمزگونه در آن سوره ارتباطی موجود باشد! با یک شمارش دقیق متوجه خواهید شد که تعداد حرف ق در سوره قاف ۵۷ حرف است. ممکن است که در حین شمارش اشتباه کنید و مثلاً ۵۵ و یا ۵۶ حرف بدست آورید. اما این خاصیت یک انسان است و حواس پنجگانه انسان آنقدرها هم نمی تواند دقیق باشد. اما اگر از یک ابزار دقیق مثل کامپیوتر استفاده کنید، چنین اشتباهی رخ نخواهد داد.

$$\text{تعداد حرف ق در سوره قاف} = ۵۷ = ۱۹ \times ۳$$

تا اینجا متوجه خواهیم شد که تعداد حرف ق در سوره قاف ضریب نوزده است. بیا بید تعداد تکرار را برای چند حرف مقطعه دیگر هم حساب کنیم. سوره مریم با کهیصص شروع شده است. در اینجا واقعاً باید از کامپیوتر استفاده کنیم، زیرا قطعاً اشتباه رخ خواهد داد. با کامپیوتر تعداد پنج حرف کهیصص در سوره مریم، ۷۹۸ حرف است. اما جالب این است که تعداد این حروف هم مضربی از نوزده است.

$$۴۲ \times ۱۹ = ۷۹۸$$

بیا بید تعداد عشق در سوره ۴۲ را هم شمارش کنیم. جالب این است که عشق در سوره ۴۲ به تعداد ۲۰۹ است.

$209 = 11 \times 19$ اگر تعداد یس را برای سوره یاسین بشماریم، ۲۸۵ (۱۵×۱۹) حرف بدست می آید که باز هم ضریب نوزده است. تا اینجا متوجه خواهیم شد که تعداد حروف مقطعه در این سوره ها مضرب نوزده است. اگر تعداد حروف مقطعه برای یک یا دو سوره مضربی از نوزده بود، شاید بتوان گفت که اتفاقی است. اما این خاصیت برای تمام ۲۹ سوره صادق است.

هیچ باستانشناسی نمی تواند بگوید که این خاصیت بی اهمیت است و او نمی تواند بدون توجه از کنار آن رد شود. یک انسان مثل پیامبر محمد نمی تواند چنین خاصیتی را در قرآن رعایت کرده باشد. شما خودتان اگر تعداد حرف ق در سوره قاف را شمرده باشید، به احتمال زیاد چندین بار شمردید و هر بار عددی بدست آوردید؛ نهایتاً بعد از چندین بار شمارش به نتیجه مطلوب رسیدید! پس حتی **شمارش** آن هم از توان حواس پنجگانه انسان خارج است، چه برسد به اینکه برای یک کتاب چنین خاصیتی رعایت شود! شمارش چند حرف در یک کتاب با نگارش کتابی با چنین خاصیتی خیلی متفاوت است و تفاوت از زمین تا آسمان است. پیامبر محمد نمی تواند چنین قاعده ای

را در قرآن رعایت نموده باشد، پس مطمئناً کار یک قدرت مافوق بشری است. اگر همین حالا به شما بگویند که یکی از آثار ادبیات جهان دارای چنین خاصیتی است، شما فوراً کتاب را خریده و آن را آزمایش می کنید؛ اما چرا برای یک کتاب آسمانی چنین توجه و اهمیتی داده نمی شود؟ متأسفانه این خاصیت یک انسان است که نسبت به خالق خویش ناشکر و ناسپاس است. اگر مضرب نوزده در یکی از کتابهای مشهور ادبیات جهان کشف میشد، همه آن را تحسین می کردند اما برای کتاب خدا چنین نمی کنند. آیا شایسته است که انسان نسبت به خالق خویش تا این اندازه بدبین و بی توجه باشد؟! بیشتر مردم متأسفانه در کتابهای شعر غرق شده اند و ابیات آن را برای تفریح میخوانند و شب شعر می گذارند و قافیه و ردیف جور میکنند ولی برای کتاب آسمانیشان چنین کنجاوییهایی را انجام نمی دهند و حتی به آن بی توجه هستند.

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾

آن کس که مرا آفریده و همواره راهنمایم می کند (۷۸)

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾

و آن کس که او به من خوراک می دهد و سیرابم می گرداند (۷۹)

وَإِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾

و چون بیمار شوم او مرا درمان می بخشد (۸۰)

وَالَّذِي يُمَيِّنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾

و آن کس که مرا می میراند و سپس زنده ام می گرداند (۸۱)

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾

و آن کس که امید دارم روز پاداش گناهم را بر من ببخشد (۸۲)

بیشتر کسانی که قرآن را کتاب آسمانی خویش می دانند، با اطلاع از این معجزه بسیار عظیم در قرآن، از کنار آن بسادگی رد میشوند و آن را بی اهمیت می پندارند. آنها با حالتی منصفانه می گویند که قرآن کتاب خواندن است نه کتاب ریاضیات! این گفته آنان دقیقا مثل این است که بوجد آمدن آسمانها و زمین را شانس فرض کنیم. حتما از نظر آنان مار شدن عصا و نورانی شدن دستها هم شعبده بازی بوده است!

با این اوصاف افراد بدبین به خدا، فورا با شمارش الف لام میم (الم) ، می گویند که معجزه نوزده صحیح نیست! آنان می گویند که این قاعده (ضریب نوزده بودن حروف مقطعه) برای سوره های دارای الف لام میم صحیح نیست. چنین افرادی با مطرح کردن چنین شبهه ای، فکر میکنند که از دست خدا خلاص شده اند! اما خدا آنان را در آزمایش

بزرگی قرار داده است. قرار است آنها به یکی از نشانه های بزرگ خدا ایمان آورند و یا نیاورند! این دوراهی برای همه آنها پهن شده است. آنان قرار است مثل مردم زمان موسی و عیسی تست شوند و نشانه های خدا را رد کنند و یا قبول کنند. اما در مورد سوره های دارای الف لام میم، باید عرض شود که از آنجا که در بعضی کلمات در نسخ قرآن در مورد الف اختلاف پیش آمده است و برای بعضی کلمات تعدادی الف اضافی گذاشته شده است (مثلا بعضی ها کلمه الانسان را با الف و بعضی ها بدون الف (الانسن) نوشته اند)؛ اختلافاتی در این مورد وجود دارد ولی به هیچ عنوان خدشه ای به معجزه ریاضی نوزده وارد نمی کند. آنها که در مورد شمارش الف لام میم مشکل دارند، آدمهای شکاک و ضد معجزه هستند، زیرا حاضر نیستند که کلمه مثلا الانسن را بدون الف شمارش کنند و آنها عمدا این کلمه را به صورت الانسان شمارش می کنند و نهایتا تصمیم خودشان مبنی بر بازی ریاضی بودن معجزه نوزده را می گیرند. البته آنها از قبل هم چنین تصمیمی را گرفته بوده اند و در معجزه نوزده فقط آشکارش کردند. مهمترین نتیجه اعتقاد به نوزده، نسبت داده شدن تمام حروف و کلمات قرآن بخداست. خدا در قرآن خیلی بر آسمانی و خدایی بودن قرآن تاکید دارد و این با معجزه نوزده نهایی میشود. شاید یک مسلمان قبلا هم می دانست که قرآن

اثر خداست، ولی برای یک غیر مسلمان و نسل جدید و جوان ناآشنا با قرآن بسیار مهم است که نشانه ای ریاضی برای همه ملل دنیا از طرف خدا نازل شده باشد. زیرا ریاضیات زبان مشترک تمام جهان است و به نژاد و قوم خاصی مربوط نمیشود. اگر ملل دیگر کلمات عربی قرآن را نمی فهمند و اعجاز ادبی قرآن را درک نمی کنند؛ اما تعداد حروف قرآن بوسیله کامپیوتر (حتی برای کسانی که هیچی از عربی بلد نیستند) قابل شمارش است. کسانی که به قرآن ایمان دارند و آن را کتاب آسمانی میدانند؛ نمیتوانند بگویند که نیازی به معجزه ریاضی نوزده ندارند. زیرا خدا آنان را دوباره آزمایش میکند. در واقع معجزه ریاضی نوزده آنان را در تست دانسته های قبلی خود قرار داده است و تحت آزمایش بزرگی قرار دارند.

اولین جمله قرآن بسم الله الرحمن الرحیم است. این جمله بسیار مهم دارای نوزده حرف است. قرآن دارای ۱۱۴ سوره است و خود ۱۱۴ مضرب نوزده است (۶×۱۹). شما فکر می کنید که مشکل پذیرفتن نوزده توسط مسلمانان در شمارش تعداد الف لام میم است؟ اگر اینطور فکر میکنید، اشتباه است. همه میدانند که اولین جمله قرآن بسم الله الرحمن الرحیم دارای نوزده حرف است. بعد از کشف معجزه ریاضی قرآن توسط رشاد خلیفه، ۳۸ نفر از علمای بزرگ عربستان برای

بررسی همین موضوع، یک جلسه تشکیل دادند و طی این جلسه مشترک اعلام کردند که بسم الله الرحمن الرحيم نوزده حرف نیست، بلکه ۱۸ حرف و یا ۲۰ حرف و یا ۲۱ حرف است، ولی نوزده نیست! واقعا آدمی تا چه اندازه می تواند بی انصاف باشد! اما بیا یاد منصفانه تعداد حروف این جمله مهم را شمارش کنیم:

بسم			الله				الرحمن						الرحيم					
ب	س	م	ا	ل	ل	ه	ا	ل	ر	ح	م	ن	ا	ل	ر	ح	ی	م
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹

پس نتیجه می گیریم که رد کردن نشانه های خدا دلایل دیگری میتواند داشته باشد. حتما معجزه خدا از مردم چیزهای دیگری هم می خواهد که برای آنها ناخوشایند است. آیا تبدیل شدن عصا به مار، فقط برای خوشحالی بینندگان بود؟ آیا شتر صالح فقط یک حیوان عجیب الخلقه بود؟ هر قرنی معجزه خویش

را دارد، پیامبر صالح به مردم خود میگفت این شتر یکی از آیات بزرگ خداست برای شما، به او آزار نرسانید. اما مردم که عقاید خود را در خطر میدیدند احساس میکردند فرقه ای که سالها با آن انس

گرفته اند و کلی افسانه بافی برای آن کرده اند، در معرض خطر است و سرانجام ناقه را کشتند. به همین خاطر مردم آن زمان از شتر کینه خاصی پیدا کردند. شتر آزمایش خدا بود برای آنها. قوم صالح رسول خدا، در رفاه کامل به سر میبردند، غارهای محکمی از دل کوهها برای خود بوجود آورده بودند سرزمینی که آنان در آن میزیستند مکان خوش آب و هوا و سرسبزی بود، بنابراین خدای مهربان جهت آزمایش آنان دست روی نقطه حساسشان گذاشت. ناقه ای فرستاد تا که به آنان ثابت کند که قوم صالح برای ادامه هوا و هوس خود حاضرند هر کاری انجام دهند حتی حاضرند که آیت و نشانه خدا را از بین ببرند! و این کید جالبی بود، زیرا خدای مهربان خیلی ساده نهاد درونی آنان را بیرون ریخت. در زمان ما ناقه صالح وجود ندارد، اما ناقه دوران ما معجزه ریاضی قرآن است. همانطور که مشرکین مکه (با توجه به این که در شعر و شاعری در اوج بودند) در مقابل ذوق ادبی قرآن مبهور شده بودند، پس باید معجزه جاوید همه زمانها در قرن کامپیوتر و الکترونیک به طریقی دیگر خود را بنمایاند، زیرا که قرآن آخرین کتاب خدا برای جامعه بشریت است و صددرصد باید دلیل محکمی برای آسمانی بودن خود در قرن کامپیوتر داشته باشد. تعدادی از مسلمانان با شنیدن معجزه ریاضی ۱۹ عصبانی میشوند! چرا؟ در یک

جلسه چندین ساعته ۳۸ نفر (۳۸ هم مضرب نوزده است ۲×۱۹) از علمای عربستان تصمیم به ذبح معجزه نوزده می گیرند، ولی معجزه خدا شکست ناپذیر است، یعنی غیرممکن است که خدا کلامش را به کرسی ننشاند.

سیستم ریاضی خارق العاده ایی بر مبنای نوزده در قرآن وجود دارد که از توان بشر و غیر بشر خارج است. درک نشانه ها و آیات خدا، برای افرادی که قلب پاک و صافی دارند باید خیلی ساده باشد. نشانه ها و آیات خدا در هر جایی هستند. آیا میتوان متصور شد که خدا در جهان خلقت امضای خویش را قرار داده باشد تا که ما انسانها یک روزی به آن پی ببریم؟ به نظر شما اگر خدا میخواست امضایی برای خلقتش قرار دهد، چه زبانی را انتخاب میکرد؟ صد در صد خدا هیچوقت تبعیض قائل نمی شود. خدا پروردگار ماست، او برای امضای خویش زبان یک قوم خاص را بر نمی گزیند. پس بنابراین خدا چه روش و زبانی را برای امضاء خویش انتخاب می کند؟ مطمئناً همه قبول دارند که ریاضیات تنها زبانی است که به فرقه خاصی ربط ندارد. ریاضیات زبان علم است. زبان منطق است، در ریاضیات جایی برای سفسطه نیست و تنها زبانی است که نیاز به تفسیر ندارد. حال اگر خدا امضای خویش را با زبان ریاضی روی مخلوقاتش قرار داده است،

این امضاء چطوری است؟ در زبان عربی کلمه الله از چهار حرف (الف - لام - لام - ها) تشکیل شده است. ما این چهار حرف را کنار هم قرار می دهیم و کلمه الله بوجود می آید. اما در ریاضی ما با ارقام ۱ تا ۹ سر و کار داریم. حال به اعداد ۱ و ۲ و ۳ و ۴ و ۵ و ۶ و ۷ و ۸ و ۹ نگاه کنید، به نظر شما چه عدد و یا مجموعه عددی بهترین توصیف برای " نشانه ها و آیات خدا" است؟ در قرآن ذکر شده است که خدا اول و آخر است. خدا آغاز و پایان است. ۱ نشانه آغاز و ۹ نشانه پایان است. ۱ و ۹ یعنی ۱۹. در واقع این بهترین توصیف برای آیات خداست با استفاده از ارقام. آیا فکر نمی کنید که خدا همین عدد ۱۹ را به عنوان امضای خویش بر خلقت برگزیده است؟

اجازه بدهید به دستهای خویش نگاهی بیندازیم. چند استخوان در دستهای ما وجود دارد؟ ۴ انگشت هر کدام ۳ قطعه. یعنی ۱۲ قطعه استخوان. انگشت بزرگ دو قطعه استخوان دارد و کف دست هم ۵ قطعه استخوان دارد. بنابراین مجموع تعداد قطعات استخوان در یک دست ($12 + 2 + 5 = 19$)، نوزده است. نوزده امضای پروردگار است. نوزده مضرب مشترک نشانه های خداست. اولین آیه قرآن (بسم الله الرحمن الرحيم) از نوزده حرف تشکیل شده است. آیا این ثابت نمی کند که قرآن از طرف همان کسی آمده است که دستهای ما را

خلق کرده است؟ زیرا امضای هر دو یکی است. فقط خردمندان این واقعیت را درک خواهند کرد.

گالیله دانشمند مشهور می گوید که : ریاضیات زبانی است که خدا بوسیله آن جهان را آفرید. نتایج علمی بر این دلالت دارند که عدد نوزده امضاء پروردگار است بر روی تمام جهان. این امضاء در سراسر جهان پیداست. برای نمونه :

۱. خورشید، ماه، و زمین هر ۱۹ سال یک بار بر روی یک مدار قرار می گیرند.

۲. ستاره دنباله دار هالی، این پدیده عظیم آسمانی، هر ۷۶ (۱۹×۴) سال به منظومه شمسی می آید.

۳. امضاء پروردگار بر روی بدن ما: انسان دارای $۲۰۹ (۱۹ \times ۱۱)$ استخوان است. و بدن از ۱۹ نوع سلول مختلف تشکیل شده است.

۴. بیشتر اوقات مدت حاملگی برای یک نطفه کامل ۲۸۰ روز یا ۴۰ هفته بعد از قاعدگی، یا بطور دقیق تر ۲۶۶ روز یا ۳۸ هفته بعد از تخم گذاری است. "اعداد ۲۶۶ و ۳۸ هر دو بر ۱۹ بخش پذیر هستند.

خدای مهربان هم قرآن را براساس ۱۹ خلق کرده است. خدای مهربان در یکی از آیات قرآن ایده بسیار زیبایی را برای ما انسانها برجای گذاشته است. آن آیه، آیه ۲۵ سوره کهف است.

آیه ۲۵ سوره کهف: آنها در غار خود سیصد سال به علاوه نه ماندند.

خدای توانا به جای عدد ۳۰۹ فرموده است ۳۰۰ به اضافه ۹. چرا؟ او میتواند بفرماید "ثلث مائه سنین و تسعه" اما خدای حکیم فرموده است "ثلث مائه سنین و ازدادوا تسعا." به این طریق در این آیه به جای عدد ۳۰۹ از دو عدد ۳۰۰ و ۹ استفاده نموده است. به عبارت ساده تر، خدا بجای یک عدد (۳۰۹) از دو عدد (۳۰۰ و ۹) استفاده نموده است. ابتدا باید بدانیم که در کل قرآن ۳۰ عدد مختلف ذکر شده است:

۱ و ۲ و ۳ و ۴ و ۵ و ۶ و ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۹ و ۲۰ و ۳۰ و ۴۰ و ۵۰ و ۶۰ و ۷۰

۸۰ و ۹۹ و ۱۰۰ و ۲۰۰ و ۳۰۰ و ۱۰۰۰ و

۲۰۰۰ و ۳۰۰۰ و ۵۰۰۰ و ۵۰۰۰۰ و ۱۰۰۰۰۰

مجموع این سی عدد را حساب می کنیم. این مجموع بر نوزده بخش

پذیر است. $162146 = (19 \times 8534)$

آیا این رابطه می تواند تصادفی باشد؟ آیا باز هم می توان گفت که نوزده بازی ریاضی است؟ در واقع اگر خدای مهربان به جای ۳۰۹ از ۳۰۰ و ۹ استفاده نمی کرد، رابطه بالا بر ۱۹ بخش پذیر نبود. این آیه در سوره ۱۸ است یعنی سوره کهف. خیلی جالب است که در این سوره کلا ۱۹ عدد به کار رفته است.

ردیف	شماره آیه در سوره کهف	عدد بکار رفته	عبارت عربی عدد
۱	۱۹	۱	احد
۲	۱۹	۱	احدا
۳	۲۲	۳	ثلثه
۴	۲۲	۴	رابع
۵	۲۲	۵	خمسه
۶	۲۲	۶	سادس
۷	۲۲	۷	سبعه

۸	۲۲	۸	ثامن
۹	۲۲	۱	احدا
۱۰	۲۵	۳۰۰	ثلثه مائه
۱۱	۲۵	۹	تسعا
۱۲	۲۶	۱	احدا
۱۳	۳۲	۱	احد
۱۴	۳۸	۱	احدا
۱۵	۴۲	۱	احدا
۱۶	۴۷	۱	احدا
۱۷	۴۹	۱	احدا
۱۸	۱۱۰	۱	واحد
۱۹	۱۱۰	۱	احدا

الله اکبر! چقدر آرامش دهنده است، روابط جاسازی شده در قرآن؛ زیرا نشانه و آیت خداست. تنها کسی که با تعصبات قومی و فرقه ای خو گرفته باشد، می تواند براحتی از کنار این روابط بگذرد. آیا با این عبارات ساده نمیتوان نتیجه گرفت که سیستم خارق العاده ای بر قرآن حاکم است. اگر کسی بگوید که نه این هم شانسی است و در کتابهای دیگر همچنین رابطه هایی یافت میشود؛ بهتر است بجای حرف و ادعا، نمونه اش را ذکر کند تا که خیال خود و هم کیشان خویش را راحت کند. خدا می فرماید: اگر درباره آنچه بر بنده خود نازل

کردیم شک دارید، پس یک سوره مانند اینها ارائه دهید و شاهدان خود را علیه خدا فرا خوانید، اگر راست می گوئید.

چندین سال بعد از مرگ پیامبر مسیح ، مردم احتیاج به نشانه ای از طرف خدا پیدا کردند ؛ نشانه ای که دوباره خدا را به یاد آنان بیاورد ؛ نشانه ای که دوباره به مردم یادآوری کند که خدا همیشه زنده است و از حال همه باخبر است ؛ به همین خاطر، خدا نشانه ای را از قبل آماده کرده بود . خدا سیصد سال قبلتر مقدمات نشانه را فراهم کرده بود. او یاران غار را ۳۰۰ سال قبل در غار کُهِف به خواب برده بود و درست بعد از سیصد سال آنان را زنده کرده بود . این جریان مثل جرقه ای مردم را از خواب بیدار کرد. خدا یک معجزه زنده به آنان نشان داد . زمانی که یاران غار از خواب بیدار شدند ، بعضی از مردم آنان را مسخره می کردند . بعضی هم ایمان آوردند. کسانی که به خدا ایمان داشتند، با دیدن معجزه اصحاب کُهِف، شور و شغف و هیجان زیادی داشته اند و این مایه دلگرمی ایمانداران بوده است. خدا معجزه ریاضی نوزده را ۱۴۰۰ سال قبل برای نسل کامپیوتر فراهم کرد و آن را در قرآن جاسازی کرد تا ایمان آنان را محکم کند و سره را از ناسره جدا سازد.

وَإِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾

و چون بر ایشان فرو خوانده می شود می گویند بدان ایمان آوردیم که آن درست است [و] از طرف پروردگار ماست ما پیش از آن [هم] از تسلیم‌شوندگان بودیم (۵۳)

روابط ریاضی قرآن از خیلی ساده تا خیلی پیچیده درجه بندی میشوند. ساده ترین روابط بدون نیاز به کامپیوتر قابل درک است . اما تعدادی از روابط هم بدون کامپیوتر قابل محاسبه نیست. ما اینجا روابط ساده ای را می آوریم که برای هر کسی قابل درک است.

❑ اولین آیه قرآن یعنی (۱:۱) معروف به ”بسم الله“ دارای ۱۹ حرف

است. بسم الله الرحمن الرحيم

ب س م	ا ل ل ه	ا ل ر ح م ن	ا ل ر ح ی م
۳	۴	۶	۶
تعداد حروف			

• قرآن دارای ۱۱۴ سوره است. ۱۱۴ یعنی ۶×۱۹

• تعداد کل آیه های قرآن ۶۳۴۶ آیه است. ۶۳۴۶ یعنی

$$۳۳۴ \times ۱۹$$

(تعداد کل آیه های شماره گذاری شده قرآن ۶۲۳۴ است. تعداد بسم الله های بدون شماره هم ۱۱۲ است.)

$$۶۲۳۴ + ۱۱۲ = ۶۳۴۶ = ۱۹ \times ۳۳۴ \text{ در ضمن باید مد نظر داشت که } ۱۹ = ۶ + ۴ + ۳ + ۶ \text{ است.}$$

• با توجه به اینکه سوره شماره ۹ بدون بسم الله است، اما سوره ۲۷ دارای دو بسم الله است. به این طریق تعداد بسم الله های قرآن ۱۱۴ عدد است. $۱۹ \times ۶ = ۱۱۴$

• از سوره نه که دارای بسم الله نیست تا سوره ۲۷ که دو بسم الله دارد، دقیقاً ۱۹ سوره قرار گرفته است.

• در مورد رابطه بالایی، اگر شماره سوره ها را از سوره ۹ تا سوره ۲۷ با هم جمع کنیم، مجموع اعداد ۳۴۲ خواهد شد.

$$۱۸ \times ۱۹ = ۳۴۲$$

$$۲۳ + ۲۲ + ۲۱ + ۲۰ + ۱۹ + ۱۸ + ۱۷ + ۱۶ + ۱۵ + ۱۴ + ۱۳ + ۱۲ + ۱۱ + ۱۰ + ۹ + ۲۴ + ۲۵ + ۲۶ + ۲۷ = ۳۴۲$$

• بسیار جالب است که تعداد کلمات عربی در سوره ۲۷ از اولین بسم الله تا دومین بسم الله ۳۴۲ کلمه است. ۳۴۲ هم یعنی ۱۸×۱۹

- اولین آیاتی که بر پیامبر محمد نازل شد، آیات یک تا پنج سوره علق (سوره ۹۶) بود. این پنج آیه جمعا شامل نوزده کلمه است.
- این پنج آیه از ۷۶ حرف تشکیل شده است. ۷۶ یعنی 4×19
- سوره علق که اولین سوره نازل شده است، دارای ۱۹ آیه است.
- سوره علق (سوره ۹۶) از آخر قرآن نوزدهمین سوره است.
- سوره علق از ۳۰۴ حرف تشکیل شده است. ۳۰۴ هم یعنی

16×19

- آخرین سوره ای که بر پیامبر محمد نازل شد سوره نصر (سوره ۱۱۰) است. این سوره از ۱۹ کلمه تشکیل شده است.
- اولین آیه سوره نصر (۱۱۰:۱) از ۱۹ حرف تشکیل شده است.
- دومین مجموعه آیاتی که بر پیامبر محمد نازل شد سوره قلم (سوره شماره ۶۸ آیات ۱ تا ۹) بود. این نه آیه دارای ۳۸ کلمه اند.

۳۸ یعنی 2×19

- سومین مجموعه آیاتی که بر پیامبر محمد نازل شد آیات یک تا ده سوره شماره ۷۳ بود. این مجموعه آیات دارای ۵۷ کلمه اند.

۵۷ یعنی 3×19

• چهارمین مجموعه آیاتی که بر پیامبر محمد نازل شد، آیات یک تا سی سوره مدثر بود که دقیقاً آیه ۳۰ ام این سوره در مورد عدد ۱۹ ذکر شده است.

• پنجمین مجموعه آیات نازل شده، سوره فاتحه است که تعداد حروف اولین آیه اش نوزده است.

• جمله بسم الله الرحمن الرحيم اولین آیه قرآن است. این آیه از چهار کلمه تشکیل شده است. اولین کلمه آن "اسم" است که دقیقاً ۱۹ بار در قرآن ذکر شده است. ۱۹ یعنی 1×19

• دومین کلمه آن "الله" است که تعداد کل آن در قرآن ۲۶۹۸ است. ۲۶۹۸ یعنی 142×19

• سومین کلمه آن "الرحمن" است که تعداد کل آن در قرآن ۵۷ است. ۵۷ یعنی 3×19

• سومین کلمه آن "الرحيم" است که تعداد کل آن در قرآن ۱۱۴ است. ۱۱۴ یعنی 6×19

• اگر ضرایب تقسیم بر نوزده چهار کلمه بسم الله الرحمن الرحيم را با هم جمع کنیم، خواهیم داشت:

$$1 + 142 + 3 + 6 = 152 = 8 \times 19$$

- در کل تمام اسامی و صفات خدا که در قرآن ذکر شده است، مقدار ابجد فقط چهار اسم بر نوزده بخش پذیر است.

واحد با مقدار ابجد نوزده

ذوالفضل العظیم با مقدار ابجد ۲۶۹۸ ($۱۹ \times ۱۴۲ = ۲۶۹۸$)

مجید با مقدار ابجد ۵۷ ($۱۹ \times ۳ = ۵۷$)

جامع با مقدار ابجد ۱۱۴ ($۱۹ \times ۶ = ۱۱۴$)

همانطور که می بینید مقدار ابجد چهار صفت خدا که در بالا ذکر شد (۱۹ - ۲۶۹۸ - ۵۷ - ۱۱۴) دقیقاً به اندازه تعداد تکرار چهار کلمه عبارت بسم الله الرحمن الرحیم می باشد.

- ۱۴ حرف عربی به عنوان حروف مقطعه در قرآن آمده است که در بالا ذکر شد. اگر تعداد فرمهای مختلف استفاده شده را بشماریم بازهم چهارده فرم وجود دارد، چهارده فرم موجود در قرآن:

الم - الر - المر - المص - کهیعص - ص - طه - طس - طسم - یس -

حم - عسق - ق - نون

این چهارده فرم در اوایل ۲۹ سوره قرآن آمده است. اگر این سه عدد $(۱۴+۱۴+۲۹)$ را با هم جمع کنیم حاصل ۵۷ خواهد بود. ۵۷ هم یعنی ۳×۱۹

- حال اگر شماره سوره هایی را که حروف مقطعه در اوایل آنان ذکر شده است را با هم جمع کنیم $(۲+۳+۷+...+۵۰+۶۸ = ۸۲۲)$ ، حاصل ۸۲۲ خواهد بود. اگر ۸۲۲ را با تعداد کل حروف مقطعه یعنی ۱۴ جمع کنیم، حاصل ۸۳۶ خواهد بود. ۸۳۶ هم یعنی ۴۴×۱۹
- بین اولین سوره مقطعه (سوره ۲) و آخرین سوره مقطعه (سوره ۶۸) دقیقاً ۳۸ سوره غیرمقطعه وجود دارد. ۳۸ هم یعنی ۲×۱۹
- مثلاً یکی از سوره ها که با حروف مقطعه شروع شده است، سوره ۵۰ است. این سوره با حرف "ق" شروع شده است. جالب است که تعداد "ق" در این سوره ۵۷ عدد است. ۵۷ یعنی ۳×۱۹
- یکی دیگر از سوره ها که دارای حرف مقطعه "ق" است سوره ۴۲ است. جالب است که این سوره هم دارای ۵۷ حرف "ق" است. ۵۷ یعنی ۳×۱۹

- تعداد حرف "ق" در دوسوره ۴۲ و ۵۰ جمعا ۱۱۴ است. ۱۱۴
تعداد سوره های قرآن هم است. از اینجا متوجه می شویم که حرف ق
نشانگر قرآن است. اگر یکی از کلمات قرآن که دارای ق است در
این دو سوره حذف شده باشد، تعداد قاف ها به هم می خورد. در سوره
۵۰ بعد از حرف قاف از قرآن به عنوان مجید نام برده شده است (قرآن
مجید). اگر مقدار ابجد کلمه مجید را محاسبه کنیم، دقیقا عدد ۵۷
را بدست خواهیم آورد. این باز هم ثابت می کند که حرف قاف
نشانگر قرآن مجید است.

- سوره ۶۸ با حرف مقطعه نون شروع میشود. تعداد حرف "ن"

در سوره ۶۸ دقیقا ۱۳۳ است. ۱۳۳ هم یعنی 7×19

- کلمه واحد در عربی دارای مقدار ابجد نوزده است. در واقع
نوزده برای یک هدف در قرآن جای داده شده است و آن هم اثبات
پیام یکتایی خداست.

این روابط جزو روابط ساده اند. کسانی که اینها را بازی ریاضی بحساب
میآورند؛ میخواهند بگویند که خدا در قرار دادن این روابط در قرآن؛
کار عبثی انجام داده است. آنها فکر میکنند که در قرن حاضر بدون پیام
خدا هدایت امکان پذیر است. بدون راهنمایی های خدا، هدایت امکان
پذیر نیست. خدا میداند که قرن ۲۱ به چنین معجزه ای نیاز دارد و به

همین خاطر این معجزات را در قرن ۲۱ آشکار نمود. متأسفانه کسانی که در قرنهای قبلی زندگی میکنند و از استایل زندگی گذشتگان تقلید میکنند؛ احساس میکنند به معجزه قرن حاضر نیاز ندارند و آن را بدعت میدانند. ولی خدا هر ملتی را برای قرنی که در آن متولد میشود؛ آفریده است و آن ملت باید خود را با آن قرن هماهنگ کند. آزمایش خدا همین است و باید مردم خودخواهی های خویش را از بین ببرند و یک سری اصول بدیهی را بپذیرند. ما باید هدف نهائی معجزات ریاضی را بدانیم و درک کنیم و آن را مهر تایید بگذاریم و مثل ساحران زمان موسی، دل از دیگر جادوها بکنیم و به معجزه و نشانه قرن حاضر خدا رو بیاوریم و ایمان خود را محکم کنیم. خدا یک ریسمان محکم برای هر قرنی دارد که اگر به آن ریسمان چنگ نیندازید، منحرف خواهید شد. حالت سومی وجود ندارد.

[مراجعه به مقاله کامل](#)